

Artikel 10.

Tilskadekomne skal have Ret til Anskaffelse og normal Fornyelse, paa Arbejdsgiverens eller Forsikrerens Regning, af saadanne kunstige Lemmer og ortopædiske Apparater, som anses for nødvendige. Dog kan den nationale Lovgivning undtagelsesvis tillade, at der i Stedet for Anskaffelse og normal Fornyelse af kunstige Lemmer etc. tilstaas tilskadekomne en Tillægserstatning, fastsat samtidig med Erstatningens Fastsettelse eller Revision og svarende til den sandsynlige Udgift ved Anskaffelse og normal Fornyelse af de paagældende kunstige Lemmer etc.

Den nationale Lovgivning fastsætter de nødvendige Kontrolbestemmelser med Hensyn til Fornyelsen af de nævnte kunstige Lemmer etc., saavel med Hensyn til at undgaa Misbrug som med Hensyn til at sikre, at Tillægserstatningen bliver anvendt efter sit Formaal.

Artikel 11.

Den nationale Lovgivning træffer under Hensyn til hvert Lands særlige Forhold Bestemmelser, der er egnede til paa bedste Maade at sikre, at Erstatningen under alle Forhold, derunder ogsaa i Tilfælde af Arbejdsgiverens eller Forsikrerens Insolvens, kommer til Udbetaling til tilskadekomne eller dennes efterladte.

Konvention angaaende Vægtangivelse paa tungt Stykgods, der transporteres pr. Skib, 1929.

Artikel 1.

Ethvert Stykgods eller Genstand, der i Bruttovægt vejer 1000 kg (en metrisk Ton) eller derover, og som ad Søvejen eller ad indenlandsk Vandvej afsendes fra et Omraade, der tilhører et Medlem, der ratificerer denne Konvention, skal inden Indskibningen forsynes med Angivelse af sin Vægt, angivet udvendig paa tydelig og holdbar Maade.

Ved den nationale Lovgivning kan det bestemmes, at det i ganske særlige Tilfælde, hvor det er vanskeligt at fastslaa den nøjagtige Vægt, kan tillades at angive en anslaaet Vægt.

Forpligtelsen til at paase, at dette Krav fyldestgøres, paahviler alene Regeringen i det Land, fra hvilken vedkommende Stykgods eller Genstand sendes, men ikke Regeringen i et Land, gennem hvilken det passerer paa Vej til Bestemmelsesstedet.

Det overlades til den nationale Lovgivning at fastsætte, om Forpligtelsen til at angive Vægten som ovenfor nævnt skal paahvile Ekspeditøren eller nogen anden Person eller Institution.

Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder, 1921.

Artikel 1.

1. Ved Udtrykket »industriel Virksomhed« forstaas i denne Konvention:

- (a) Mine- og Stenbrud og andre Virksomheder, hvorved Mineralier udvindes af Jorden.
- (b) Industrier, i hvilke Artikler bliver forfærdigede, forandrede, rensede, reparerede, udstyrede, gjort færdige, tilpassede til Salg eller opløste, eller i hvilke Materialier bliver omformede; heri indbefattet Skibsbygning, Produktion, Transformering og Overførelse af Elektricitet eller Drevkraft af enhver Art.
- (c) Opførelse, Genopførelse, Vedligeholdelse, Reparation, Forandring eller Nedrivning af Bygning, Jernbane, Sporvej, Havn, Dok, Bolværk, Kanal, indenlandsk Vandvej, Vej, Tunnel, Bro, Viadukt, Kloak, Vand afløb, Brønd, Telegraf- eller Telefon-Installation, elektrisk Virksomhed, Gasværk, Vandværk eller andet Bygningsværk saavel som forberedende og grundlæggende Arbejde til saadant Værk eller Bygninger.
- (d) Transport af Passagerer eller Gods ad Vej, Jernbane eller indenlandsk Vandvej, heri indbefattet Losning af Gods ved Dok, Kaj, Skibsbro eller Varehus med Undtagelse af den rene Bud- og Dragertjeneste.

2. (Uanvendelig).